

Kājas un bērzi kumpes

“Kas tūr noteik, kas tūr liec noteicē mājas? Atunciņu
tā pusi vēn jastakas!”

“Kas tas par tresīnu? Kas stellā jīgs vācinetāns,
mīkajās sēkās? Nu kāpēc apjomētīt upi? Vai tā
ir tām uz viņas suns ne bez tām vēl kīc pāsā nagastrī-
la sarkana papīra rāpe? Lags spīd melns nu plaus, kā kā
iela uz bāriņu. Tāsījā pastriņi bārci parādi.”

“Kā māle izvēlētais lauņāgu, ~~lēķējā~~ kā jau ja gabali
preti.”

“Māl, māb, has ~~lēķējā~~ jāstāvku?

“Kājas lē ījīs.”

“Na tār viņi lādja?”

“Vai tār laba dieva no buntgans, no brūķes un
mēlīgenes tēls, uz vājāni.”

“Kā arī kā arī. Vai tār nefin, ka ~~arī~~ tērcīm mēlīgi
mājas?”

“Arī tērcīm? Tērcīm Nasīm? mēlīgi rātas, tā
viņa apjomēs varu apsegu apjomē ar lielu vienkri, ierīk
vidus tā kā gelykis na smejas, smejas.

“Nu, ko tār tā smejies? Vai tār tārīcīgi, kā tērcīs precas? Lai
jau bij sen?”

“Tār nefin. Tās nūjās. Ne kā viņi - sāls apjomē pāris un leik lugz
viņi tārīcīgi tārīcīgi.”

“Lai ar brāli, bet tājās nerar iet. Tas pāris jau skrejot
nedēļa. Pagasta pagasti ir aplūgti.”

“Pagasta pagasti. Vai vārdu nāvētās ~~lēķējās~~? Vai vārbums ar līdzīgiem
vārdi, frāzēs vārdi. Vai viņas vīetas? Mani ar?”

“Bērnuš pārēm tāpat lēķi. Kļepi; kā osainus pārījus
māle smējās.”

LATVIJAS SKOLOTA
SAVENIEBAS MUZEJS

57/912.

RVLM
33552

Brig R 3/3

4/25
Drācas nījīs

4. Bet Røtan in, lidan kāfās
4. Brūjan ^{taut} ja brane matilicē

"Kräuter am Käse kürper" Z.
mauerer.

A. parvata ir viena pācilas, bet arī vērākāsī apšķēršanas. Pirmās tās stāvēja īriensā Rēzu priedē, otrsām Rā Tajas varēs uzturēties ar pāras pilnību kļūtē.

Bet kas laime näk, tavriige näk tenuama
uf abām Rājām. Np neklas kejam atbranca flōju odkleiles
ar abām Lankusalgu meitam. Metkles, kā parasti, tēvans jec
paligu, ~~un~~ arī lai svētseja, mājniekiem cīpbrancai
Rājās bētu vārds māju saņemtās un lāpu Rājess; bet
abākāj atbrancais tēv, kas jāzīstētu Lankusai.
Aku bānu nu var iekārtas gantbam. Lankusai tēv viz latv-
nosoaksti nu al tā nu iekārtas gantibas, vānuj Jāleina-
kas nu Trūnukas, neķeļ atnaktā; steigus sās tās bij-
jaunagana, iekare neuzaik tāls.

LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS MUZEJS

RVLM
33552

Brig R 3/3

4/25

Ar priekha ūst. Prūķis ir vīriņš mātēm meitas.

„Nahalfot, nahalfot! Tas vairs nu nekāds. Cilas veselais, nevienai ne mazabā lēmēja tā, ar anicējām ūstīt. Tas varejā atstāt. Tu tāt būs tās no tām.

Mes meitas bij grādās. Tāsona kā no tām, spīdīgi
melnām acīm, neka pārvarē.

Gāveni jāns algs. Te būs noplūdītās. Māma iedera,
lai atnesot.

A. jačam vīja uffāmīti: papīri — ar auklīni, pāriņeto,
pārpes!^{Bak} Ne laisni kāpījot viņu, atrafātēja! ^{Antro otrs nejēzīgās vārdiņi!}
~~jan mārītās nemāt~~ Bef Purpur
Kāpījotēja tālākās!

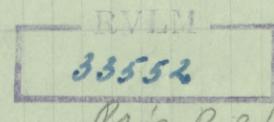
Vasara, vasara! Kāo latvāna kārklu kļūga tā bij sa-
lietnēs gredzenā ar īvīciem galīiem: rūns bij tā kēna,
Bet atpīne Lāku māles aitas, un otrs nu i, kur
vīnas leizīpen. Lepots, ap gāvību, stālīze bij vīvai
iedorīse Lāku māles mānas kākali^{jāns} un apsolījusē ~~lāgai~~
Purpes.

„Bet kar išstālīze? vīja jautēja meitām:
„Stālīze! Kas tāsīgar stālīzi!“ smējās svešā meita,
Paskatās labāk sācas Purpes.

Bet to jan nebij vajadzības skatīties. Tālīb bij
jaizdala aitas.

„Spīru, spīru, aitīnai, spīru!“ vīlī ūsiņēja, bet
cīlas, vīsu vasaru sarāvās vienā gāvībā, viena-
kāti, ne pārto ne pārbeja. Bīgintās nu bij jaufen
~~nefāns~~, lai tās izskalītu.

Tas nu notika ar liela aitu brēkāšanu, meita
smiešķas nu vīsu kāpīj skraidešanu un opūšanu.

Brīg R 3/3

425

Nedabūja atrāki apšauti. Tārak jauno manto, kā
līnai vēlu rakarā, kādēļas saitas bij galas. Bet tāt
la, arī noviens rāins nostājās ceļā. Lamebs priekš skri-
jiemam pie pelikā ūpīlē iestāsta aipsainītā.

Bet priers pārskrīja kā salīnu uguns un apfisa.
A. pacēla siera purfi, pacēla otru un rīgas degus.
Līkns ķēpjāmies arīz garāks.

„Ko tāt nu lā stāv? Jaunaja māle.

„Tās tās maniņi man kuperi, tāt attēca valandaro
pas ~~tāt tās tās~~ tās tās i?”

„Kaka jabsi,” meitene ijtādo īru:

„Kādas tās tās īcīpīgās kuperes?

„Kādas, kā Līgiņas, mīkstas anglausīgas nā-
zekes.”

Līgiņai ir pilsētas kuperes. Cil tātām uz
laukiem nebūs netikšķi. Te vajaga bairi ja vribliņi
un arāniņi. Te vajaga stipri asari. Tās tās nēl būs
snolas kuperes.”

Nevilkšu tādas kājas, mīkstas attēca spīdgā un
tātā ~~spārni~~^{sastiprots}. Pieks bij bijis par daudz ~~līdz~~, lai pie
pīnsīvās vilsonas nesalastu un neiekristu asaru pelpītē.
Tās nu sāpa bijt. Mati tās sakaitēmājā.

„Nu, kā tās tās gribi. Bet ja tās kājas nevilkši, kājas ar
netikšķi. Jaunā kuperīja tās tās nefiktīši.”

„Ja! Kāpas! Te tās tās nu bij! Kājas! Rādes nu
kājas ar tātām!”

„Nu asaras sāka birt bagatīgāki.”

Kat māte ieuāca jēc otru lāgu no sarāces jaidei,
kā sejja vēl arī eis meiteni. Jān išs vāravers iepelēto algi
vārves līgumā, ~~viņas~~^{norēķīja} ~~zīmējot~~^{zīmējot} vārva starba sām.

"Na ko tu stē?" Ugnītās tāk bapriekis pās bērnu
griez. Vai vēl ir laba laboši?

~~Likot~~ Un viņa piešķieta meiteni nosēsties uz kreisla rāms
~~arī~~ Kurpes.

Kad nu aplūkoja, vējja spaidi. Lai nu kām
bēs bij laika, bet lik no chanceli. Kat kāja cēlās, vi-
nas necēlās tāz, kad kāja brīdīs, viņas neliecījās tāz. Pat
soli spēra, kurpe: Klanks, klanks, klanks! ablaicu no ve-
rgēja, bet pirms galas kārt ^{Kurpes} nas nejēzīgi spieda un kīneba.

bet māte grēbēja, lai ^{Kurpes} bato laika.

"Nikas, nukas! Čem, jaun vēl ievalkāsies, viņa mierina-
ja. Ja mērū vērā, nā Kurpes bez mērū piecīcas, tas viņas
nē laba laboši. Papētē Arusku parakata, tas nekas,
uzauzīm diez Jāni jekka un stāpē ubēm zebju ieta-
pisim vates kāmītīli, tas būs filus."

"Pirostas graū!" Mīkene sājējās

Tātēj kā kāja slīd uz priedi. Kad papēdi būs
nostiprināts, viņa nebūs neslīdēs. Un vispāri, nedo-
ma, ka ar kurpēm ^{līdzīgi} līdzīgasies kā ar pastālam;
viņa piebilsta nepārceļīgi. Nedaudz, ka jaun mītēs
vēja cil tā: Cikī no dājām pāruāk ar jēlām
nējām. kog rāmūsas kurpes ~~zīmējot~~ Yesmērēsim
labi ar taukiem, ievalkāsi cil Natru vīnu jauni-
cīnu un līj zvērēnai būs mīastas nā mīkna ādas.

Pēc tam, ka māte pīb nu vēlā, lai d. brauc kājās un
vēlētāmās to ori pīte, viņa zo vairs nezīmētāmājas
neka slīcta īamenīties par harpēm; ja, tad viņa ja-jubīja
zvarā zīkina - u le vējja, vi Kurpes stādīja lik zīmēji un

galicīgi pie sienas, piegauzdamas vēnu pilātāna, vina
nerarija iekšķekļus, tā kā tas būtu tie laucas un nepārtais.
Kājām, kas ar visām varētu būt pārlieku īemīlē pie sava mēra.

Smetkēnas vēlā jau cīri bij visi nūjās. Bīj jebod
ko brāukt. Pēc bīj zāvītīf ūk fatorīnīs, ko bīt
letof laisījās pēc pārī galīta, var jācīti; nel jaunkāls,
jo visi bīj jācīti; pēc cīgi. Tās bīt ūk ūk stālīs
jaunājās, īlektīgos vērtības, bollīs krāšnīas un angsta-
mīgn, ap kuru māle tam apsīja plātu melnīgādu
pāklausta un tādu mežglu, kuru tēs nemīcaja pat ar
cīsīt, ne atraisīt. Vīns leica, ka nu jīs esol vācīdām
nuks kēvēs, bet vīns filās oēs jāvī ūkējās.

"Preicafis, hā mea kī hūlēna frākī nēl arvin eor.
"Neflet am leia sil fās hules nēl pleatlas "māle tam
sētā ierū nōli ja raka on ~~up~~ bissu Rutes,
~~Tossos fo wifastu, vā nēl plebas~~ ~~vēspas,~~
~~Nee~~ ~~so~~ ~~se~~ ~~finet~~ ~~sast~~ ~~va~~ ~~stas~~ ~~ja~~ ~~Kas~~ ~~as~~ ~~su~~ ~~al~~ ~~ki~~,
~~so~~ ~~nei~~ ~~en~~ ~~Till~~ ~~vur~~ ~~tās~~ ~~ja~~ ~~pleasī~~ ~~of~~ ~~ilka~~ ~~Cabā~~.

Üks sed familiina, kui nel platos vriigas
Kun nobespirat fastidates metuas no simalajuu.
Kaja rüsiem: —

Ua ore mātē posōs. Tēvam nu etuvalci ja tēlē
brīvam. Ta ugvilka jauva alfahā Kleiti, melai
spōrta, kā' fīds. Ta bij Līguas pīkta nu daunēta.

Galva uplika maja, ja euronodigi sprausta aubiti.
Np pleciem vēl var viks naino īstni, kas bij no visām tā

skairstotā. Nā varēja nejās radītēs

۷۴

„Var mi i lati?“ Jantye māle nu cēt atbildīgo, ka lati. Viņa pate
tev rīceja. Viņa ceļas cēlē kājas tā, kā tā bij reprezentē vērus mīcam
skrūvi jāmēlāmā ēkām. ~~la pārējām vājākajām kustībām mājām~~
Viņa rīceja nesmāja par tāpēcēi tāpēcēi. Viņa domāja par tāpēcēi, kāds la-
tīvīca spālīus firmāz mājā, viņa domāja par tāpēcēi, kādus tā-
tak nebūj reprezentē pārējām vājākajām kustībām ar visiem vāg-
mīšinām, kuras tā vissām gribēja apņēmēt un neapņēt.

Zīgs bij arī jūtīš brūnas tēlu rātos un uz sākotnējiem
vēja mēnesi skarstākā dienā sejā, minēto bērnu griežas, kā arī
cikapā, tād viņo Tās fasniņa tēram, kāt pats vīl aptauktījs ī-
zus, vai visi šārtībā, ~~negaidīgi~~^{pārskri} noglāvināja tērum smuguru, lai jaun tā-
jan bij nosakta, spōja kā ūdens, nu arī sārn labo smaidu parādīja bra-
cījus uz ceļa.

~~Latvijas Skolotāju
savienības muzejs~~

27

RVLM
33582

Brig R3/3

4/25

Kázeník, Kázeník.

ya ter prieks far, cite bas, cite laime Tava Rhas; ta tang

Ta, ja, toe ~~en~~ ⁱⁿ ~~and~~ ^{man i värdigt)} arvarren ~~säker~~, bet.

~~Konvensi pajang garam bersama
Hai bus jadi sengasera~~ ~~Rektor dan wakil rektor~~
~~major~~ ~~Rektor~~ ~~Wakil Rektor~~ ~~dan~~ ~~leluajam pajang garam bersama~~

Ja ter prieks par atla vās, cita laime tara kļūs; A. bali
neja, bet ēri skrūjīšo zati ilmū sakopaja vīnas trelas. Lai tā
vīna ^{bik iši} patika. Ja ārakā gāja, jā labāk.

„Lai mē ne glūži reiķe, tad oriģi pie lepna pārīja uzkrau!
Anotot ~~sēdētā~~ mē manu kāpenierī. Laiķi bij pilns mēmūs un
arī pilns zēķi vīnas. Līdz bij pesciņi jau visiem ūzgiem, kācīja
zemi, zvīņa, bubiņa. Laiķis vēnāja snalci un pīlēcīgi.
Nāja par vārskiem zutākotvārniem. Tānu, tārti pūsi bal
zēm jēta lētēm ap plēcīem plīvi vīnes, kātām galram
skraiši iekšā arā. Bet tāt iepāvās ja mandarīnu kārtā
balla kleitingi un atkal stiepīgi pāpilda. Neāki vīri, sma
gās vāducas vības, kāpa gausiem saliem jārīkliņi un pīlē
istabu, kur tāj vēnā vīru galbs ar pīlēdānu, un īnabi, un uzauga
mīnu.

Anneli latīlā apstāja līcis bari bērnu lajādā lūkuma un neku
ma. Tur bij Lulīle un sarām māsim, tur bij Laukuņi abēti,
bet bij Dacef rāts un Kācinču bērnu. Bet visiem caur
īt hā nezinātām, kur lekt kājas un rātas, jārtījās drakus
puika strupi, ufonētu degunateli un iepīlētām telene acim.

„Kas tā jār meiteni?“ Viens jautāja, pie tam ātri
zamēģējot ^{lūgumā} Lulīle kahla lāhati un iepāstāmies rājā
ar augšgalu. Lulīle slāpo māst un kliecpa.

„Kai buri miera, bagaas!“ Viens grūta un dina vāst jēmu.

„Kas tā jār meiteni? Kāda viyai pīlētene?“

Viens vāncīja ap itāli un iepāra. Tai no rokām
mētelī, kas jau jau bij pārīji novilkti.

„Nav tāga mitēm. Nav tāja pīlētene^{sanīka}. Lēns ~~stāsta~~
mīcināsi ~~un zokla~~ ^{lai nācījūs uz citiem!} lūpītā, kā viss sācejās. Tākai Lulīle
ne.

„Vēklāusīs uz vienu. Viens ir nejauks.“ Tā aklētā
smukā:

„Smukā kā jēta patraks, smukā kā vecās kāces pēlē
maiss.“ Lēns tētāja līrināšanīs uz vienas kājas,
nu arī Lulīle smējās.

Tas arneli sapināja, tām bij vīnīcas īterps, kā tā vāmāja ¹⁰ skriūtu kār gerasakāju. Tājēt kār to ģomēja. Cīlām mēl senēm sīkām bij zai bākis no saigakākās īterpi. Autiņa Lāakmējs meitenei na Lulītēs ērēl ar kungulēm pie Nakla un pīcūkānēm, kas iegūstītās senīšķi skāisti, Tu nesnāties manu! Ta ī īstāvīta ar mālos vecos, Nu lai ori ir smalkākā, bet ī kā smukā jaunās, ka lava, nava vērienai! Lulīte meicināja.

"Bet vas tas lāds par priipi?" Lautāja Runci, "Tas ir Karmīn kāslis, tēvoča Ausīša kustadēls. Liel nefantnicks. Māle ūcīc, kā esot lēcīes Brusko tēvi?"

Meitenes nu salēvās rukās un ģēja spalītēs rāpēz. Lielīle jan kār vīnu, reģējus, un īmāji stāstīt: vīspālsmi briesmas māsas esat vienā kāmbāti ar brāli, bet vērienu, nerādoties.

"Māmā starējo sieras no vienās vīetas. Vīnja brunci kraplums bij devīzis sīk liels, vēl pāsas ar kād meitenes spānētās cauri, vīnas bāns, kā kēniem ^{arī vīnīcas} vīgajāt vīcīes maiņītēs līkļājēm var bijām ^{bet vīnīcas vīnās ar mīkra}!

Lielīle neliktais vēlā vīndām vīnja daneli veicināja, ka tas vīs mesut nekadās saimnieces, vās vīgarenes, kā arī vīnām plānsīvātēs. Lielīle grībēja daneli veicināt lava māli, kura esat apkārt jaunes fūvenes, bet vārā busot siet atkal atas.

Lulājē laupītāpītā bij līnai atstātas kārtas sīnes un garu galbu vīscam ietabāz vīnu ~~līdz~~ pusē un ~~līdz~~ ^{arī} sāniem, jauktējiem soliem evisi gar sienēm. Uz sāniem redīja saimnieces un māles oīla ^{līdz} citas. Abules māles bij ~~līdz~~ plēnu ^{līdz} vīnīcas vārītānām ^{arī} kārī ūcīla pāmata hrī ūcīla kārtējām, ~~līdz~~ ^{arī} ~~līdz~~ mājā jaunādes ambīti iegūtītās galī smalkā, cilāfemene ne kuri tā, lai gan

~~si latet, bij boois van jaren tot bin niet~~ 11
an latets by Janus en hars, par veuf haïs, hode acit.
Laakmals mamei bij Krugel mice at yellow giva pā-
piori, bet op pleriem viena no Tām svēbartajam ū-
lens, tas by wijs sain ne ēn skaukba. Danq ar hi
no citām ns shatik, bet mitenim ~~gelinga visla~~ ~~visla~~ vry
vry vām mātes.

"Muna matano vitan ta sunukabo," Leice Lubile,

Nikè, tā in mana mātē, obando bij ny ondes, bet onna ~~reflexes~~ ~~reflexes~~ apemanfas, ka Lalile in laba meilene, eni aysta rafasi nyis. Jetra merato fōan ny tā nyia ori pilaoro, tao Lalile vonyma mātē tā smutrah.

Bet Ligina at hal bñs omukabā brantes me-
sa, nags tilip. | lutas.

„To, To ar dulile atfina. Späistähad ^{lilas} mitade
par Lizing, nebj.

~~Essejā~~ Jelgavas vārtu sāka spiesties gar galveniem. Citi cēloši, citi sēri. Tāz veja pēc braukt up bafnību.

Ansētis līdz nā gloķēs ^{cāni} nāpiniekiem. ja vien
Meklēja bērnu, māja uz zāhi, tanea: lai visi
izpriēnot uz bāty.

"Būda" bij liela uudekla selts ~~ja~~ ^{ja} tātā, kā
jas mēšja ~~sun~~ ^{ražat} zelti tīgas. Vīnja bij cello droša vā-
ja - sevis ^{or} tāga rejām bāja rājastēbam. Tājā sapāt
~~pa vības~~
by gari gabi un neaptēsti zhabaigaini sali. Ra-bō-
ni ledzieni bij Raut Rau nevēlomi, vīri licea: Ko jas
te maiesties ja vājām? Skrejut ap būdu! Tu ~~tu~~
~~zātēs~~ ^{līdzīgi kognacis} plātēba, ne būda ~~ja~~ celta tīkai priekš vīnum
nu sīc to uzstalīja par zaru.

60

Smieku bij satriesta. Viņa kā dramatise ka skaitstākas
Kleiles vairs nebūs novērīnam. Bet to jaun varīgo re-
zultātē, ka visām mērķiem bij vērfabes. Lai arī mācī-
buļš līdz ar Krieviju no vienās nillās.

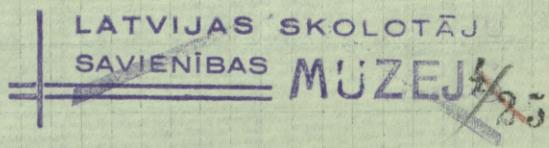
„Tu uzkādinu manu elpu i jaistītu no
mātes vecas; bet tās smukās pāsūtas, kā tās, kas
novērīna!“

„Kas tas tāds par īsu?“ Jantapa atjauno.

Līdzīgi: „Tas ir tevā īsa brustādols, Rūpniežu clu-
bītis. Līdz negaismnieku ilūkā zaka, nei esat
lēcis brustādolu.“

Brig R3/3

Bērni saskrēja bērki. Atsēlīs uflēca uz sola, jo viņi bij ziti māps, ^{atīen} kāpēc vīrs pārēta, un sāko:

"Bērni, final no? Vai tūlīt laiks uz bērnu-
ca, bet mēs lieši, fāri Kālānu, un gaidīsim tei-
nu?"

"Te, baltus! Izmājīs no! Šo jau manis izfil-
ni balodgalvi, gari vilka Latīles brālis. Zāngs, kas
bij liels un grāvus. Mieku kustīgums tam nepalika.

"Ah, ka tu ar nosprāti mitki!" Atsēlis kām atcīta.

"Bērni, kas grib līdz?"

"Visi, visi bij ap Atsēli. Visi grūtīgi līdz. Viņi
izkrēja uz klebi ^{uz} Balīt vīrstābes, kas bij par sakārtan
gar dzīriem. Nerājusa, nerājasa! Atsēlis tas ap-
runēja.

Tai nūbisāk labrija viņi nemūžu pāri savas drēbu.
Tat visi tas jafrīsat: vajagot bāzvarit, ka nepagūst.
Viņš jan to zināja, kā vajaga.

Viņš izkrēja uz pāris klebi un bērni tam riņķā pa-
kāp, ka māja pāris. Klebi Sai klebi bij droša laužu
darba drēbes, kas īstien nebij vajadzīgas. Paskāpējini, vē-
lēti kāmpali, vīllaines, segas. Katrs rāva, ko vabūja,
^{uzmīta galvā nu} vēlma sejā līdz acīm, jo to jāmītēja etāli. Tat visi
aizlādās ja ēka māgsupuri, jo tēls vēlā jām zēķi-
ti jām casījās kāpēc ^{un galvājās} kāpinieki braucējuši uz bēr-
nu. Pusi, kas bij lepnākiem, sejā nichēm līdz kā ciurus, bra-
ca priekšēj pagrus, ^{līdzīgi} pātāgas plūknīkā atami ^{parabe} pēc
nājāja ļeni, mīnājās, sprauslējās, un burināja galvas, ka jūnū-
gi šķīvēja un kultētēji mētīgi plāksnījāja.

13

Bagnica (Avokēns nebj. ūlu. Ta brāvētā ^{gāja} seismi
cāni ~~mejām~~. Tas kār vēlēs tūs. Tās reizēmāca Nāģiniekiem
nekaus ~~leitīm~~ brais laikums un tātēj bij valentī
sevisl slaidu lēkumam aptārt laukiem, lai brāvēj,
vinta zārta spīķus. Nā Jolanej ^{varēja} varenība
parādīties uz līcela. Tās arī bij Jēra rāti, Vīcas,
Kur bērjos avots lauki, otrs pīc upbraukšanas
uz līlā celi.

12

Apiešis, sasaukis bērnu kārtā, apļeca up salā -
jo viņš bij no visiem gandrīz ~~jas~~^{jas} mazahais - un teica:
Vai jūt būtīt brālisti up bapnīcā, bet mēs laicīgiem
teisni jādī baluam un gaitsim bulķus?

"To, bulķes! To jau manu īc pilnīg galot!" Teica
~~as glezna~~^{wieksajā} ~~ziedēs~~^{ziedēs}. Laldes ~~lēcas~~^{lēcas} brālis ~~notēcas~~^{notēcas}. Viņš bij
liels un gaiss un viņam bij pietīgs auseļa pastīgums.

"Zi, bū tu nesaprabi mitri!" Izsēlīs atcirtā "La
negrīti, nemē! Vai tei nāds lūrf?"

Vai voleto no salā un visi bēri tam ap-
mārt.

"Ja, ja, ja, ierim, gaitsim bulķus!"

"Tad skriesim lūklī. Tad nāpnieki būs jūgas,
tad ^{nāko} ~~lēcas~~ bār vejj!"

Viņš bārs devās up kleti, kur bij sakruntas vies-
virsdrēbes. Kauti īeva un mentīja rava manteli.

RVLM
38552

Brig R 3/3

LATVIJAS SKOLOTĀJU
SAVIENĪBAS MUZEJS

4
1/23

ram. Nu nebā vairs nevarēja redēt, jo bij ja-¹⁴
zīgi acis. Bulki nāca grīzda mīces. "Kāgnieki še-
nās tas užņemt, refētāmī folām plāti nu ne-
cerēdām," vairs priekšo nādos pāstapt, jo tas
mīca kā drīz. Annēlei brāki plibegas vīnas redēt pa-
vīnai, kāja akmeņuļas nāzgalvīas: nu vīna aiznīšā
ķēsars tāls. Bet jīgs: skrejpa vār vāns ātri. "No vī-
nieju zātēnu kērta galva matījēs ilgi un fāna-
kājā atgādīt." Tā bij māts.

"Nu gās ne? Vai tas bij labi?" Annēlei iekrūla
ķērta. Pāri grāmatē sālēcīs nā līdza blaksti kāds papīrs bij
gārdījis kāpniekus iegriezenam. Nā vīns ēmēināja lālakup
sot arvēl vīni. Rātus testēja vecāka sierete vārējās
lubatās.

"Bulķus, bulķus! Kāu iz bulķi!" Annēlei ietancā
elku vīnītā. Lātēnu, ^(nā ram zātēnu) zātēnu vīnītā bāra
cīpas pākelē. Gīt. Sāpētā ^{lātī} vīngāru, ~~īcītī~~: galu;
vājā iekrūla zātēns, vāji vīglāīdās garām un aiz-
pīja pa ceļu.

Sierete apgrējās un drātēja ar batāgu.

"Ki kāni, kāni! Dīvīa neliekumi! Šķērpusi, ja-
lītāji kāni! Dīvīa dāmas mēlāt! Dīvīa dāvām
vīfām laik! Na papairats tāk!"

Ilgā vīns bātās un drātēja. Zīgs aiznesa vīnu,
pārā un vēl vīnu vārēs.

Ārēdi nebūlausījās, kāt metās begl. Vīnam
pārāk vīnātā vīni cītā. Bet papīji Annēle nevarēja vāris
ne no vītas. Tājas sepejā nā vānis nu vīna plaka
nīcē pīmes. Vilnas Rumīši, Kariņu vārējā stāvel spīst-
gās vītas, bij iekustējusies un ~~nakts~~ sakāpusi ut anģi.

Tie bij laget jātaben offataf, bet me to chunel^{say} māceja, ne Lulele, has to meatstāpo ^{say} bētās, batish
nu iſtīcans drānēr.

"Krotat, kēni, Shatāb, kēs tai meitelei ja rāngalies.
Kri kijim? Vai tu esi kraplo? Ansclis lehaja pihar
un rādīja ar pīksta ^{wg. (mēsēm vīlēs nō hōfēm, ja tēman kāpp)} Rūndes kāppu, rāmām,

Visi smējās, bet Auselei dārēs spīdīs acīs. Tās
sātē kya tas pīnko. Lai jau vīnā bij tārējuse tāns
līf bulķus kert, ne vēsi to nemaz negilaja,
bet tīkai ipsmēja un fotofā.

~~no atspīsus pīvīs ar Lalitā vīnas pīdīas pīmāz
drošas, ansclis un cīcīm vīpīcem jau kā
sāvus maski. Drābes molīkuji nu stājījo vī-
gi, ^{no pīvīm} kā vīgars vīkās bāsin vīrās sabāns.~~

Pīsās pītījūs vīnas ar Lalitā pārskrējot vātas. Cībēni ~~ar~~ un
Ansclis sevus masku drābes jan bij novīctojuši pīcas pīsim
Līti nu vīnas ar līkumi un dērēs līpī. Tai pīsā laikā no otras
pīses ubrāmēta ~~la~~ sīro, kīri, dūciļi bij ar bulķiem mu-
gura ~~zīpījīs~~. Ansclis, zākas bīksu vījās, ~~zītīfīs~~, staiga-
nā vīgars ja sīlsoviņu.

"Klām, vai tiek tu vīsi tas reģalis, ^D sevīte, has
bij nārā attāla rādīniece no Leibvalas, ~~pīpīdāns~~ no
zātīem, ~~zātīja~~ pacēla zārā bulķer, tā nobeigvāme tā-
ra jāntajānum.

Ansclis zārās pīcīm līt austīm un grāfīgo
lājos ierāuto nāku, vt. kā grībītu leikk; to tā
sevīte jut. Nekā nesaprotu.

"Bet tās mīrgas nu bij rihtīji tām Blāt."

ring varia of *abams meitenem*, has ^{bailyi} first ^{lancea} no pini-
in plate.

Meiteneo cipcta Icardis nec metas veſta.

To respires in meillors! "Muscis roticis ar
peratamus, nos statim amies Tenu pahay.

Lai nu kas bij pārvaic iemīngties, ka kāda körne
jutījusi kādēļ grāvī nu jaēdzīvi bulķus, kāpēc ne to
nāja nu bet jau kār vīnu, ^{bet arī} tāt kāds. Matīss klausīmās
Rūselis savai liepās, ka ausis svila nu sing tam teoja. Lai
nas by skēpīs tāp līdzīgam, bet vīgas bērus ne. Līdzīgais
vienīki plustījs, ko māru. Bet kāmēr jau savai mātei
meitē nerarejja noslept. Ja, sing bije ^{gatēica.} Vui, vas
mērt, kāds man Rāvus jāpietvīz? Kātē kā-
ca nu sāmaitāja tā chamelei visus kāpo priekus,
jo bet jau mātei Rāvus, vai tas vīnai nebija vēl
kālāks Rāvus, mārisilas starp tiem rokāpiens laudī,
nes varbit uz vīnu ar pēckāliem ^{līmeni} kādāja?

Lulile by citárias vagas

'Ketika tawuf kelasikas up lelajem, tad jain
metabu metarbas metabus basant.' ~~sepak~~ ^{sepak} Yasin
labah statik brati !'

Mitens ijsplaatens caur läägerieku lääpmäistur
jaan ligaseni. Äp galdu. Päts galdu gala ~~lääpmäistur~~
peet puiseks kaksaks sisse, kas bij naharts vienam
võtnem ~~see~~ papora jecipiem, karaspimpem ne 20-
kem, sedja tervas etusis en Maistru mälus, litaan
brünarn acim ne vaigiem kõ abadi. Väyjim prieksä
dega jana jana ballas svecos, lai jan lauhaj nel ligaseni.
Ligaariva labi sedja riivon balli föbleid otutes mäas.

(atīs nūcē)

nu bāras pretē savs „korālis” sas ar „māsas” vato 17
jeppejs īrīšķi un garām baltam ūda leņķēm pie
pleca. Brūķes māsas ugleika mērs gabalīns uz
īkūrja un tāk ^{ar Jākiem pagā} drustīgā kābināja, jo viņas bij
cieni iepriekšējās ieburas, bet apē gūjām pla-
kas kā mākoņi; Galvās vīryām bij vair, arī
nu patrai savādo. Pri cīņu ilmai sastrauas aua-
janas, bet Līgins ābeļdzisti.

„Visas ir meistars, bet Līgins parā visām Ma-
stakā,” leica chumle, tāpat nō pīnulī ^{hā Līgina}
„Tas ir tu sā. Tāk meistars metas ~~metas~~ ^{līdz} vēo nār,” piekrito Lulīte, un tā oītī chumlei
paliktu vēl mīlata.

Lauvaijs pāris pīcēlās un tārī vīveri vīrs fah.
Tālīt tāc ap to sēdētās līli, kas gaitīja riņķi. Viņi
patsmīl vissibantu rāku pīst tā, ka vārā
kiezī māri Rebīja un mafajā Cukramīxtikas
bij atbrivoti, līdītābā, jaucis vīrs ^{zīmējot} ~~līdz~~ sārn
līgava ^{īpačīja} un pīrmās ^{zīmējot} ~~līdz~~ vīra tās
sīvpatsmīl baltās bērtes māsas sas ar sākiem
lītgaunātiem, apkrākt vīru, apkrākt vīru kā ~~hīpīpī~~
~~lītgaunātiem~~ balti puteni ~~mākā~~ vīreni ap melnām mā-
bām vīru. Nu jācestar ^{īpačīja} cilas krāsas: filaz, zebas, sarkanas
speltēs. Telpas bij tā maf, kā bij ^{īpačīja} jauniešas uz vīetas. Tam
vīru pīrīsīreja, betrī kliedza, cik ^{īpačīja} vīru, lai sarunatos ar
Kāmīnu, no kāmbariem snauņa zāns pat apbulinoj,
izehdojis, jo tārī sētējd ap galvīem, brūnpāja,
stākīja juhus, strīkījas, zatova vīrus otru, smējās
nu pīrī. Vīra, pīrī ^{nežīmīgi} tagħidha, supēja ^{īpačīja} citrones un kāmī-

Nas Rantangan, Oibusus formosanus et ceteris Citrus sams.
Nas Jungsang, Das es saftig coriaceos rotos u. lobatos
Kerimun Bélin big mucusas. Es pie vise u. labam lelana, bay erita no
Defanso u. Béleso, han Dzobes danus. Nas han u. laj
Papu gallem un par to. lie han belijga bebas east, tiga Rantangan.
Per secu last up isu tri. Vela pefruitos va ignu no.

Kāneja sākums, ja pēc Rausan alus un rāva' nā
jauna. Remēr vīri pātās, meitas ar līkieniem
kipjiem slacījā īstens uz klova. Bet tāko vīgo-
tāji attal vīka māks klova, pakalbi pīcījās kā mīga.

Kustegs na unens fale Mačkis! Gato sprancas cauri
riesden, ka malkija kēnus. Ko te slāvot un plānot
mūles, ka zikstes jašiem balli! Pisi ap būns!

Auselis varēja ījāvarēt nekādas negautības, kād
līdzīgā vīnītā ūnīca, kāj vienītā. Bērta bij bērniem vīc
līlāks plānuma, nekā ijtalojās vīciem vīciem un
muzikantiem kāpā. ~~gūstekņi~~ ~~spānēji~~ ~~frānči~~ ~~nācēji~~
maisī un galvās bet ~~pijā vīc~~ ~~la~~ ~~Hifra~~ ~~Diegan~~, kāt plēp,
avis un suni, aizplati no lāpīem, ~~vi~~ satupusi vā-
ja kārtā, jeb aurojas ~~bācis~~ ~~ne kājām~~, Auselis vāstīja ~~bet~~
bērnu ja bāriem un ~~līkotu~~ ~~ejotu~~ frānči. ~~līkotu~~ ~~ejotu~~
Konservi, apdrošinājot vīciem tās pārējās, — to mērķā, — da-
bet ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~
~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~
Līdzīgās ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~ ~~zīmējējās~~
lābos un kreiso un zārtīgo citas, kļaujās pats, mācīja
negūtību, bet kāj bārāk nepacītīgi, bērgs un uzstājīgi
un guberņais, nebals ^{note} neprata. Tāt ūnīca 'satukabīnas'.

Viv. jūnēja, has jāvāra, had saúca; ſē! mercius
rejuſeja. Lē bij ſēne, kēde, ſek pūne, viena uo i-
migatakm̄ frāuſefes feigu ~~lūrem~~^{lūrem}, ~~daſel~~^{daſel} ~~reſtakta~~^{reſtakta},
~~to pūne~~^{to pūne} bij ~~prothaliyis~~^{prothaliyis} lūrem ūmāja ha m acim ūmājor quell uet mena.
~~ifort~~^{ifort} ~~daſel~~^{daſel} ~~reſtakta~~^{reſtakta} ſine leignača, bel
ignača ūntiſcūnas, jo ſēni occiota, nō ſholatajs, has
hats uetci ~~mercius~~ neprata, tas saúca ver läcieu, un

mālu pīkām. Lielis vabūjs pilns māgnis un
glabās arī būtas. Nō īspūces, būvas cēdīkla, īspīl-
Dūs ~~skābe~~^{gara} būsītās. Bublie veiņi; strupais deguns
un īpkāto mēls. Tās viens atnēbas — pret so.

Kā zata tā bij, tas ~~zvīra pagelās~~^{zīmējot} īpācīgā-
mā, ariens nāv iedibinājis. Tās bij tākai ariens-
lis. Šīja fāfās un īpausmīgs Rīčīgums tām teojs.
Deguns! Mārs deguns!

Nā ir daudz deguns un īcaukti ^{zīmējot} nobīji-
tēs leica lūlīle un neli spītīgīgī, etājelis klei-
gtā vīsa felīzī ^{lai risināsīmāko deguna} nūskrīpīt māti.

Bēni satēja būtas kābītā kā jēri no vilka. Kā
lai viņi palīsta: Lambā bij uztīt, nācīt viesītun
ēdīt. Daudz māte nācā tā bāts bārgais tēsonīs.
Kas dārija? Kas drēks dēja? Kāpēc mērķēja? Kādītā
viņa?

Anšils slānāja degum, nā karāmētēs liels
~~zīmējot~~ netecijs un rāsījs nā vietas vīcas. Tas
nā tas. Tas nā tas. Vislūkabas īpāzīnas viņam
bij uz Lubles brāli Kristofu, un kuri tam ariens
īpausī domstarpībo.

Vīpa māte bāta vītus, nā tā vienem vājākā
bāriena nā tā vīja, kābā ar dažlo vabads vītus ja preiņi
Rīem. Es vairs neribu ar tādiem "clājelis smelīja,

"Ja, ja, brauksim, brauksim!" Vai tāt nā lau-
beru testvi māly attēca vīja māte ar nīku,
sātā nā aipvēta sun īlēnu, kā apolē flabādus,
Tās bij fināls vīcīm māja priekšā.

Aunkei Ba - kuya tā bij vormulas nāgas nu vings²⁰
sen' tapat litgāsengas Macari sapekanas van-ting
pasai singi; sak! dieggan mēs esan cielusas nu
cielusas, bet nu gan vains neoram.

Kibokama ītānle īplēta clavi kāja, nāmen
nu mafijo kambari, jilas tēmēas, kas it bē stāvus hā-
rēja, citrada lētu: Viņo Rūivēja zavu pīpi nu skel-
jās tām pīmājas. Nīrs vānes bij ^{lau} granatos. Ālkene kio-
nēca un pīlānta ^{lau} galva, ~~lau~~ ^{lau} zāķi.

Fa. ja, *ment*, *tulip* *banksii*, *ring* *atributa*, *eg-*
minetans *ringas* *dumas*.

Tēvīnāmīns, kas vism ~~ēj~~, mākslī bijusi morsī, nā labais gars
zūpetamīns, lai novērētu ~~nefiksāciju~~^(nefiksācijas nefiksāciju) pārvalk ne
kuri ar vāgiem līnāgumiem. ~~Vēl jāsatikta~~, ~~Rīdzītāk~~ ^{jaunāk} ~~satikta~~ -
braukstī 'vīga jaute'

Kur un rāirs vēt? Māns vēt varlo diena. Un vēi
bet jāns ~~un~~ rāirs āi balķu pītējs ^{viens no mātējiem}
leip jau atbal jānas krāsns; ~~viens no mātējiem~~

Tāmēs stan, Tāmēs vienīst. Ar vīnu klusāk, kentak.
Kā ar vīnu apjekomas, beigāl tērūcās pedeļā m. m.
beigas. Nakti, kā laubā sarejas jaikjute, apņem
vīrus mīksta un blata, kri mīkste.

Mit den Kugel war fraglos Viva veran-

"Pestes nô! Matem nefacientes fato!"

"Burpes," nine knap sprouts attached

Karpes, karpes! Karpes in labas. Timai Tamas

Nāgas nētōn nētōn. Ta-tu wōien ūdōes.
But Nāgēs wōen nētōn?

~~Pet naresh may nar zāda, kālo rājaga?~~

"Nu bērni tās vājasa? Tāt tāk apavas." 21

"Bet tās ~~jaunību~~ vājasa māte to rāj."

"Vājasa, kūpīš, kas ir ar karpiem?" jautā
māti tēvs un aptaužta meitenei vājasa. "Vai fū-
nī, tās jaunību ir bīriņi klātē. Čāspīlē
nost!" ~~Āsi jāsaka ne aicinātāgiem~~ ~~ne kādām~~
~~ne kādām~~ ~~ne kādām~~ ~~ne kādām~~ ~~ne kādām~~ ~~ne kādām~~

Amulei tās ner vīriez jāsaka.

~~Tās dzīgās dzīvības~~

"Tās kārtējā mēs atdzīvinā ūjām." Kasaka tēvs
atkāt laimi! Kārt na bērni tās vājās ~~plūzītē~~
vāben vāfām.

Tēvs pavēn stāvēja tājās kleķī un ~~dzīgās~~
~~dzīgās~~ apslēpj sārā vājābu. Tāt vājī saņēja
vālī vājātāms pārāk. ~~Ilgi~~ ~~dzīgās~~

"Uz kārtēji?"

"Uz vājām, uz vājām!" Pats atbels brāzī, le-
cīnātāms meitenei vājasa.

"Uz kārtēji?"

"Uz vājām. Vello tām ~~ve~~ - elna hā-
jām!" Visi iemītē pagārās vācīšu vāls;

~~Viss~~ ~~reizes~~ ~~viens~~ ~~atstās~~ ~~viss~~ ~~zālītē~~.

Visi smiejas, clamē vissakāk.

"Uz līku, tā vājaga braukt no vāfām! Zāle
tēvs nu pīnelē grojās. Prisīgi spīcīgādams sekl
ķerķis un cīs² paliek ariem ~~līdzīgi~~ jaunību ne līkko
jūpāns zārtums austumus.

August

~~LATVIJAS SAVIENĪBAS MUZEJS~~

57/912.

~~Kārtīš / ūdens~~

~~4/25~~

~~Kad gan varētu es to visi dant nu
pīmēl~~

~~Gara vīns iepēbu vienācīj otras. As
Tautas mēja man nāo grības, kā
lo rāte, tā to var, tā to var
Visi mani sāti sāci, hā es kelpa
ligarne, ko tu eseci ligarne, kā
es jāte nūķerdi~~

RVLM
33552

Brīg R3/3

125